

Punamulta ja
pragmaattisuus

Politiikka on vuosi vuodelta tullut Suomessa "pragmaattisemmaksi" ja ideologiset rajat ovat hälvenneet. Niinpä melkein kaikki puolueet kannattavat markkinataloutta ja esimerkiksi valtionyhtiöiden yksityistämistä – ainakin osittain. Näin ei ole aina ollut.

Paljon on onneksi muuttunut porvarilliseen suuntaan, mutta ei ihan kaikki. Poliittiset virkanimitykset ovat puhjonneet punamultahallituksen myötä jälleen räikeimpään väriloistonsa.

Tuoreimmat esimerkit ovat Erkki Liikasen nimitys Suomen pankin pääjohtajaksi ja Olli Rehnin nimitys EU-komissaariksi. Liikasella ei ole päivääkään pankkikokemusta ja Rehn ei edustaa raskasta poliittista sarjaa, mikä on edellytys raskaan komissaari-salkun saamiselle.

Lisäksi Rehnin edustama keskustapuolue kuuluu EU:ssa pienehköön liberaaliryhmään. Painavat salkut EU:ssa jaetaan kokoomuksen (EPP) ja sosialidemokraattien kesken.

Kun Paavo Lipponen ei suostunut rivikomissaariksi Suomen kannalta edullisen ratkaisu olisi ollut esittää komissaariksi ex-valtiovarainministeriä ja nykyistä Euroopan investointipankin varapääjohtajaa Sauli Niinistöä. Hänellä olisi ollut hyvät mahdollisuudet ns. talouden Super-komissaariksi.

Mutta kun ei niin ei. Keskustapuolueelle oli tärkeämpää saada oma "poikansa" komissaariksi hinnalla millä hyvänsä. Onhan se pragmaattisuutta sekin. Tai ainakin loogista, kun muistelemme esimerkiksi 1960-70-lukujen hulvatonta punamullan nimityspolitiikkaa.

Euroopan unionin perustuslaki hyväksyttiin kesäkuun lopussa EU-huippukokouksessa. Ehdotus on nyt siirtynyt 25:n jäsenmaan käsittelyyn. Sanon suoraan, että kuulun niihin, joiden mielestä EU-perustuslaista ei tule järjestää kansanäänestystä.

Kyseessä on itsenäisten valtioiden välinen valtiosopimus, joka ei muuta unionin perusluonnetta. Se selkeyttää EU:n perusluonnetta ja arvomaailmaa sekä vanhojen että etenkin uusien jäsenmaiden hallituksille ja kansalaisille.

Sellainen argumentti, että perustuslaillinen sopimus olisi lopullinen sinetti liittovaltiolle ei ole perusteltu, vaikka toki sopimus tekee unionista vahvemman, mikä on mielestäni hyvä asia.

Suomessa etenkin vihreiden että vasemmistoliiton piiristä on vaadittu sopimuksesta kansanäänestystä. Minusta EU:ssa mukana olemisesta on jo kertaalleen äänestetty. Jos eduskunta kääntyy joka asiassa kansan puoleen, niin se jos mikä osoittaa, että eduskunta on tarpeeton. Eivätkä poliitikot luota edes itse itseensä, eivätkä he liioin tunne äänestäjiään.

EU:n turvatakuut olivat loppuvuodesta 2003 eräs suosituimmista puheen aiheista Suomen politiikassa. Hallituspuolueet Erkki Tuomiojan ja Matti Vanhasen johdolla pyrkivät ponnekkaasti torppaamaan tai lieventämään EU:n yhteisiä turvatakuita jäsenmaille,

"Tavalliselle" kansalle poliitikkojen keskustelussa riitti ihmettelemistä. Moni kysyi suoraan minultakin, että onko siinä jotain kauheaa, jos joku tulee Suomea auttamaan hädän hetkellä. Tai onko siinä jotain väärää, jos Suomi auttaisi hädässä olevaa toista EU-maata?

No, Suomen hallitus joutui myöntymään ja perääntymään tässäkin asiassa kokoomuslaiselle linjalle, joka pohjautuu kansainväliseen eurooppalaiseen solidaarisuuteen.

Nyt esitetyssä EU:n perustuslakiehdotuksessa näet sanotaan suoraan, että toista jäsenmaata autetaan, jos se joutuu hyökkäyksen, terrori-iskun tai esimerkiksi luonnonkatastrofin kohteeksi. Se on hyvä asia

Vajaat 1,5 vuotta kansanedustajana on ollut mielenkiintoista aikaa. Suuren valiokunnan jäsenenä sain paremman tuntuman EU-asioihin ja tulevaisuusvaliokunnassa lisää globaalista näköalaa.

Palaan nyt entistä vahvempana Vantaan asioita ajamaan, mikä on monella tapaa mielekästä työtä. Tosin punamultahallitus lapioi "sitä ihteänsä" Tikkurilan valtuustosalin ovista sisään, minkä kerkeää.

Vantaan talous on heikentymässä istuvan hallituksen toimin. Se olisi tietysti hyvä syy pyrkiä uudelleen eduskuntaan vuonna 2007. Jos läpi pääsisi, niin voisi edistää taas valtakunnan rintamiltakin vantaalaisten hyvinvointia.

Tosin lähes kaikista tuuteista, tiedotusvälineistä sekä keskustan ja demaripoliitikkojen suusta saa kuulla yhtä omituista totuutta. Eduskuntavaalit 2007 on jo kuulemma käyty ja punamulta jatkaa vuoteen 2011 saakka.

Mainittu "totuus" edustaa kai sitä edellä mainittua pragmaattisuutta, mutta eikö demokratia kuitenkin ole parempi valtiomuoto? Vallan huumassa ei sovi unohtaa, että ensin on kysyttävä kansalta, laskea äänet. Sitten sopii olla vaikka kuinka pragamaattinen ja syödä vaalilupauksensa, kuten keskustapuolue ja sdp tekivät viime eduskuntavaalien jälkeen.

Moraali ja rehellisyys kyseisestä "pragmaattisuudesta" on kuitenkin kaukana.

Tapani Mäkinen
Vantaan kaupunginvaltuuston
puheenjohtaja (kok.)
Kansanedustaja (20.7.2004 asti)